

Μαρτυρία της αγιότητας του π. Χρυστοσώμου Παπασαραντόπουλου από την ιεραπόστολο Μάμα - Σταυρίτσα

/ [Γνώμες](#)

• **Επισκόπου Μπουκόμπας καί Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσόστομου**

Στίς 8 Ὀκτωβρίου 2025 ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἀνεγνώρισε ὡς Ἅγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας τόν πρῶτον καί μέγαν Ἱεραπόστολον τῆς Ἀφρικῆς Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Παπασαραντόπουλον.

Ὁ π. Χρυσόστομος γεννήθηκε στήν Μεσσηνία, μόνασε σέ Μοναστήρια τῆς πατρίδος του, ὑπηρέτησε ὡς κληρικός σέ Ἑδεσσα, Θεσσαλονίκη, Ἀθήνα. Τό 1959 ἔλαβε τό κάλεσμα γιά τήν Ἱεραποστολή, ὅταν ἔφθασε στήν Ἀθήνα ὁ πρῶτος ἰθαγενής Ἐπίσκοπος Χριστόφορος Σπάρτα ἀπό τήν Οὐγκάντα. Ξεκίνησε τό Ἱεραποστολικό του ἔργο τό 1960 ἀπό τήν Οὐγκάντα καί στήν συνέχεια ἐπεκτάχθηκε στήν Κένυα,

Τανζανία καί Κογκό.

Στό Ναϊρόμπι τῆς Κένυας συναντήθηκαν τό 1967 καί συνεργάσθηκαν μέ τήν Σταυρίτσα Ζαχαρίου-Κυρλή, τήν γνωστή ὡς Μάμα-Σταυρίτσα. Ἡ Μάμα-Σταυρίτσα γεννήθη κε τό Ἀϊβαλί, συγγενής τοῦ Κόντογλου, μεγάλωσε καί παντρεύτηκε στήν Μυτιλήνη, ἔφυγε στήν Ἀμερική ἀπ' ὅπου βοήθησε στήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς Ἀγίου Ραφαήλ στήν Μυτιλήνη. Τό 1967 δέχθηκε τό κάλεσμα ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο καί ἔφυγε γιά τήν Ἱεραποστολή στήν Κένυα.

Ἡ κυρά Σταυρίτσα κατάλαβε τήν ἀγιότητα τοῦ π. Χρυσοστόμου καί τήν ὁμολογοῦσε. Ἔλεγε «δέν ἔ-χω συ-ναν-τή-σει ἄλ-λον κλη-ρι-κό τέ-τοι-ο. Ἦταν ἅγιος».

Στό βιβλίο πού κυκλοφορήσαμε γά τήν Μάμα-Σταυρίτσα καταγράφουμε ὁλόκληρη τήν μαρτυρία της γιά τήν ἀγιότητα τοῦ Πατρός. Καί ἔχει σημασία, διότι ἐκφράζεται ἀπό μιά σύγχρονη του ἱεραπόστολο, πού τόν γνώρισε καί τόν ἐκτίμησε.

Λέει ἡ κυρά-Σταυρίτσα:

«Ἐ-κεῖ στήν Κέ-νυ-α συ-νάν-τη-σα τόν Ἱ-ε-ρα-πό-στο-λο π. Χρυ-σό-στο-μο Πα-πα-σα-ραν-τό-που-λο, τόν ἄ-γι-ο πα-τέ-ρα Χρυ-σό-στο-μο. Δέν ἔ-χω συ-ναν-τή-σει ἄλ-λον κλη-ρι-κό τέ-τοι-ο. Τόν δε-σμό πού εἶ-χα-με δέν λέ-γε-ται. Ἡ ἀ-γά-πη, ἡ ἀλ-λη-λεγ-γύ-η, τά χρι-στι-α-νι-κά πού μι-λού-σα-με. Μοῦ ἔ-λε-γε ἐ-κεῖ-νος, τοῦ ἔ-λε-γα ἐ-γώ, μέ ἄ-κου-γε. Ψέλ-να-με μα-ζί στήν Ἐκ-κλη-σί-α τῶν Ἀ-γί-ων Ἀ-ναρ-γύ-ρων. Τόν βο-η-θοῦ-σα.

Πολ-λές φο-ρές τό ἀ-πό-γευ-μα ξά-πλω-νε στό γρα-σι-δά-κι κα-τά τίς 7 ἡ ὥ-ρα –ἦ-ταν ἀ-κό-μα μέ-ρα– καί ἐ-γώ τοῦ πῆ-γαι-να τόν κα-φέ μέ τό δι-σκά-κι καί πί-να-με μα-ζί στό γρα-σί-δι κα-θή-με-νοι ἀ-πέ-ναν-τι στήν Ἐκ-κλη-σί-α τῶν Ἀ-γί-ων Ἀ-ναρ-γύ-ρων.

Εἶ-χα ρα-πτι-κή μη-χα-νή. Τό βρά-δυ πού γά-ζω-να γι-ά τούς Να-ούς κα-λύμ-μα-τα μ' ἔ-κα-νε πα-ρέ-α ὁ π. Χρυ-σό-στο-μος.

Ἐπρόκειτο νά πᾶμε τίς εἰκόνες πλέον στόν Ἅγιο Παῦλο διότι ἔκανα ὅλη τήν εὐπρέπεια τοῦ Ναοῦ. Ραμμένα, ὠραῖα, μαζί μέ τή συντροφιά τοῦ πατρός Χρ. Παπασαραντόπουλου. Τέτοιον καλό ἄνθρωπο δέν εἶχα συναντήσει. Ἐπειδὴ ὑπέφερε πολύ ἀπό τό στομάχι του, ἔκανε βόλτες στό προαύλιο καί ἔβλεπε πού γάζωνα ἐγώ μέσα μέ φῶς καί ἐρχόταν, χτυποῦσε τήν πόρτα:

– Κυρία Σταυρίτσα, νά ῥθῶ λιγάκι νά κάνομε συντροφιά;

– Έλατε, τοῦ ἀπαντοῦσα.

– Ἀκόμα ράβεις, ἕως τώρα; Ἔως πότε; Τί εἶναι αὐτά τά πράγματα; Νά, τέτοιες ἱεραποστόλους χρειαζόμαστε ἐδῶ. Ποτέ νά μή φύγεις κυρία Σταυρίτσα. Νά ἐργάζεσαι. Καί ὁ Θεός τά βλέπει ὅλα.

Ἦταν ἅγιος, καθὼς σᾶς εἶπα.

Τίς πήγαμε τίς εἰκόνες κι εὐπρέπισα τό Ναό τοῦ Ἀγίου Παύλου. Ἐξί εἰκόνες στό τέμπλο, εἰκόνες στούς τοίχους, στό δεσποτικό θρόνο, ὅλα τά ἔκανα σωστά. Καί τά καμάρωνε ὁ πατήρ Χρυσόστομος... Ἦταν πολύ εὐχαριστημένος μαζί μου. Μοῦ ἔδωσε δέ καί πολλές εὐχές. Μοῦ εἶπε:

– Γονάτισε κάτω, νά εὐχηθῶ γιά σένα.

Καί προσευχήθηκε ἐπάνω μου νά μή φύγω ποτέ ἀπό τήν Ἀφρική καί νά ὑπηρετῶ τό Θεό.

– Διότι δέν βρίσκονται ἱεραπόστολοι σάν ἐσένα, εἶπε.

Ἀπό τόν οὐρανό ἀσφαλῶς θά χαίρεται ὁ πατήρ Χρυσόστομος, διότι μέ ἀγαποῦσε πολύ».

Αὐτή εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς Μάμα-Σταυρίτσας, πού ἔζησε προσωπικά τόν Ἅγιο Χρυσόστομο τόν ἱεραπόστολο, τοῦ ὁποίου οἱ εὐχές ἄς εἶναι μαζί μας καί μέ ὅλους τούς σύγχρονους ἱεραποστόλους τῆς Ἀφρικῆς πού συνεχίζουν τό δικό του ἔργο.

